בס"ד

יום ד', כ' באדר תשנ"ח (18 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם
אבא קובנר, 1978

← היום נפטר, בשנת תשנ"ה, הגה שמה לעמן אוירבאך
אחד הפוסקים היצוניים ביותר בדורנו ויהוש ישיבת "תורה"

כי אדר הוא יום רבון של כל יהודי משמש, לפי הירושלמי במסכת תענית (דף י"ג). בי"מ שמעון בן שטח ואומר: מעשה שאירעו יום טוב. [יומן צה"ל]
מעשה שה"ג, כך ה"ה:
מפני רעבון וצרות באותה ישראל ולא ירדו להם גשמים 3 שנים וו אחר זו. הגפללו ולא ירדו גשמים. כיון שראו שיצא רוב תורש אחר (התוצש האחרון של עונת התורש) ולא גשם, הלכו להם אצל אונו המעגל ואומרו לו: הגפללו וירדו גשמים. הגפלל ולא ירדו. ישב עולה ושמר בעוכה כדרך שעשה תביקוש הנביא [חבקוק ב', 1]. אמר: רבונו של עולם! בניך שמו פניהם עלי שאני כבן-בית לפניך. נשבע אני בשמך הגדול שאיני זז מכאן עד שתרחם על בניך. הגתילו הגשמים יורדין טיפין טיפין. אומרו לו: אין הגשמים הללו באין אלא להגיר שבושתך. אמר: רבונו של עולם, לא כך שאלתי, אלא גשמי ברכות שיתין ומאתים. הגתילו הגשמים יורדין בלילה כל טיפה וטיפה כשיעור לוג (תני ניטר!)
אמרו לו: אין הגשמים הללו באין אלא להתריב את העולם מלא. אמר: רבונו של עולם, לא כך שאלתי, אלא גשמי ברכה ונדבה. ירדו כתקנן עד שעלו ישראל מירושלים להר הבית מפני הגשמים. אמרו לו: כשם שהגפללת עליהם שירדו, כך הגפלל עליהם שלא ירדו ויכלו לבא.
הגפלל אונו המעגל: רבונו של עולם. ראה עמך ישראל שנתת אשר הוצאת בכוחך הגדול ובזרועך הנטויה, שאין יכולין לסבול לא ברוב כעסך ולא ברוב טובך... יהי רצון מלפניך שיהא רוח. מיד נשבה רוח ונתפזרו העבים, ולילה הלבה ונתנאבה הארץ. [מגילת תענית]

בשנת ה'ש"מ (5745) ובראו ה' עולם" ע"י המהר"ל מפראג, שהיה לו לעסר בסיבות על ניסת דמי. הוא "ו" עד כיצד הגצירה ב'די המלך רובוזלף.

בשנת ה'ש"ם, בשנת תרצ"ח (1938), "שער ציון" בעמל תל-אביב. הגמל למעשה, בשנת שנת"ם קודם לכן והתקיים 30 שנה עד 1968, כאשר נסיר אחר שוובים נמל מאוים-מים בשנרוב.

יום נעים!